

Sprawozdanie na temat stanu realizacji Unii Bankowej autorstwa Profesor Danuty Hübner

9 listopada na posiedzeniu Komisji Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) Profesor Danuta Hübner przedstawiła sprawozdanie swojego autorstwa na temat stanu realizacji Unii Bankowej.

Sprawozdanie koncentruje się na analizie trzech głównych filarów Unii Bankowej: nadzorze, regulacji i zabezpieczeniu depozytów. Sprawozdanie proponuje także konkretne rekomendacje, w jaki sposób wdrażać założenia Unii Bankowej bardziej efektywnie. W sprawozdaniu znajduje się też ocena działań, które były najbardziej istotne i efektywnie wpłynęły na zacieśnienie europejskiej integracji oraz uodporniły system finansowy na ewentualne wstrząsy.

W sprawie nadzoru

W sprawozdaniu zwraca się uwagę na wysoki poziom kredytów zagrożonych w niektórych jurysdykcjach i wzywa się państwa członkowskie do ulepszenia ustawodawstwa dotyczącego niewypłacalności oraz do pobudzania wzrostu gospodarczego, aby zaradzić problemowi kredytów zagrożonych. Istnieją także zagrożenia związane z długiem publicznym, należy więc rozważnie podejmować reformy. Profesor Hübner uważa, że należy koniecznie zapewnić porównywalność aktywów ważonych ryzykiem między instytucjami, aby umożliwić skuteczny nadzór. Sprawozdanie rekomenduje korzystanie z wytycznych opracowanych przez międzynarodowe fora, aby uniknąć ryzyka fragmentacji regulacyjnej. Sprawozdanie podkreśla, że przy sprawowaniu nadzoru należy znaleźć równowagę między potrzebą zachowania zasady proporcjonalności a potrzebą zapewnienia spójnego podejścia.

W sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Profesor Hübner podkreśla, że w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków należy przestrzegać zasad dotyczących pomocy państwa. Obecne uregulowania ramowe zapewniają wystarczającą elastyczność, aby zaradzić konkretnym sytuacjom, a elastyczność tę można by lepiej wykorzystać, zwłaszcza w przypadku środków zapobiegawczych związanych z wykorzystaniem funduszy w ramach systemu gwarancji depozytów. W sprawozdaniu jest zwrócona uwaga na różnice między określonym przez Radę Stabilności Finansowej standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat a minimalnym wymogiem funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Oba standardy mają ten sam cel. Ich połączenie może doprowadzić do powstania kompleksowego podejścia do pokrywania strat. Wobec tego należy odpowiednio rozważyć kwestię utrzymania obu kryteriów: wielkości oraz aktywów ważonych ryzykiem. Profesor Hübner uważa, że należy zharmonizować między państwami członkowskimi hierarchię roszczeń w przypadku niewypłacalności banków, aby wdrożenie dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków było bardziej spójne i skuteczne. W sprawozdaniu znajduje się ostrzeżenie, że zawarty w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków wymóg umownego uznania uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do zobowiązań, do których zastosowanie mają przepisy spoza UE, jest trudny do wdrożenia. Dlatego Profesor Hübner apeluje o wyjaśnienie, do jakiego rodzaju zobowiązań taki wymóg ma zastosowanie.

W sprawie gwarantowania depozytów

Istnieją potencjalne korzyści, jakie może przynieść europejski system gwarantowania depozytów. Środki na rzecz zmniejszenia ryzyka stanowią niezbędne dopełnienie tego systemu, aby zapobiec pokusie nadużycia, oraz że takie środki powinny mieć pierwszeństwo przed podziałem ryzyka. Profesor Hübner w sprawozdaniu zaleca, aby Komisja, EBC i EUNB rozważyły możliwość i zasadność przeprowadzenia – przy okazji wdrożenia europejskiego systemu gwarantowania depozytów – oceny sytuacji kapitałowej i płynnościowej banków, której celem byłaby lepsza kwantyfikacja rodzajów ryzyka obejmowanych gwarancjami. Wprowadzenie europejskiego systemu gwarantowania depozytów oraz dyskusje na temat tego projektu nie powinny prowadzić do osłabienia działań na rzecz lepszego wdrożenia dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów.

W sprawie zabezpieczeń fiskalnych

W sprawozdaniu podkreślone jest pozytywne znaczenie zawierania umów pożyczkowych między jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a państwami członkowskimi należącymi do unii bankowej. Jednak takie rozwiązanie nie wystarczy, aby wyjść z błędnego koła relacji banki-państwa. Należy krok po kroku działać na rzecz wspólnego zabezpieczenia fiskalnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinno być w średnim okresie neutralne pod względem budżetowym.

Komisja ECON planuje przyjąć sprawozdanie na posiedzeniu planowanym a grudniu, natomiast przewiduje się, że sprawozdanie będzie przyjęte przez Parlament Europejski w marcu następnego roku.